

Edebiyat Defteri

Nûriye Hsbk Akyl -Şiirleri-

Oluřturulma Tarihi:
9 Ekim 2023 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

YÂR DEYİNCE

Âşk'ı anlatamaz tükenmez kalem,
Âşk'ı mürekkebe dalması lâzım.
Âşığın dilinde çok olmaz kelâm;
Yâr deyince donup kalması lâzım.

Yağsa da başına yağmur, dolu, kar,
Sevda ikliminde her mevsim bahar,
Akıl baştan gidip etsede firar;
Yâr deyince karar kılması lâzım.

Âşıkların derdi, kederi bitmez,
Vuslata ermeden onu terketmez,
Seven, sevgisini âşikâr etmez;
Yâr deyince mahcup olması lâzım.

Hakk âşığ'ı diye ozana denir,
Hasret, kalpten göze sızana denir,
Âşık melûl, mahzun gezene denir;
Yâr deyince benzi solması lâzım.

Âşk gönülde büyür, dilde söz olur,
Ebedî küllenmez daim köz olur.
Âşk yarası gönülde göz göz olur;
Yâr deyince şifa bulması lâzım.

Satır vurup, pare pare kıysalar,
Mil çekseler, gözlerini oysalar,
Bedenini cendereye koysalar;
Yâr deyince yüzü gülmesi lâzım...

Âşık, çölde yalınayak koşmalı,
Deryaları geçip, dağlar aşmalı,
Âşk, gönülden göze doğru taşmalı;
Yâr deyince düşüp ölmesi lâzım.

Hicranî'm ulaktır, âşığa kuşlar,
Her sohbeta söze, yâr diye başlar.
Mezarın üstünde dikili taşlar;
Yâr deyince dile gelmesi lâzım.

17/10/2022 Nuriye Akyol

Görsel alıntıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1502121/y-r-deyinced.html>

HASTA MIYIM, HASTA MI OLACAĞIM?

Çok gezince yoruluyor dizlerim
Korkuyorum, kötürüm kalacağım.
Uyuyunca kararıyor gözlerim,
Düşlerimde nasıl yol bulacağım...

Ağlasam gözümden yaşlar akıyor
Soğuk üşütüyor, sıcak yakıyor
Turşular burnuma ekşi kokuyor
Hasta mıyım, hasta mı olacağım.?

Ağzımın içinde durmuyor dilim
Ağır kaldırıncı ağrıyor belim
Doğduğumdan beri peşimde ölüm
Sonunda kaçmaktan yorulacağım.

Kalbim de çarpıyor nefes alınca
Yüzüm kızarıyor çok yorulunca
Canım istemiyor, karnım doyunca
Bu gidişle sararıp solacağım.

Doktorlar hâlime bakıp gülüyor
Tahliller, röntgenler temiz geliyor
Rabb'im kulun yavaş yavaş ölüyor
Kara topraklara sarılacağım...

Kış gelince üşüyor parmaklarım
Yedi günde uzuyor tırnaklarım
Gün geçtikçe çoğalıyor aklarım
Baştanbaşa dert ile dolacağım.

Hicranî şifadır derdine gülmek
İnsanı yıpratır böyle düşünmek
İnan herkeste var dert ufak tefek
Şifayı satsalar ben alacağım.

12/Kasım/2021

Görsel alıntıdır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1502283/hasta-miyim-hasta-mi-olacagim.html>

YAPRAK DÖKÜMÜ

Yine eylül ayı, mevsim sonbahar
Havada hüzün ve sarı bir efkâr.
Ömürden giderken, gün azar azar
Kalan yaprakları döküyor rüzgâr.

Sonbaharın sonu,soğuk ve ayaz
Bulduğu kuytuya çekilir kuşlar
Tabiatı sarar, bir zar bembeyaz
Ölüm gibi garip ve sessiz kışlar.

Ölümün ardında güzellikler var
Ölümün ardından gelir ilkbahar.
Açılır hayatı kapatan o zar
Verdiği tohumu alır topraklar.

Nuriye Akyol (Hicranî)

Görsel alıntıdır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1502393/yaprak-dokumu.html>

VUSLATTIR SONBAHAR

Eylül'ü seviyorum, vuslata yaklaştırır,
Gönüllere şöyle hoş bir hüznü bulaştırır.

Gidiyoruz meçhule sararıp, düşe düşe
Heyhat ki ilkbaharda kaldı mutluluk, neşe.

Nereden geldiğinin bilincinde nebâtat
Yaşayan her canlının geçiş noktası hayat.

Ayrılık vakti diyor, sararan yaprakları
Hasretle kucaklıyor, özlemiş toprakları.

Eylül, ekim ve kasım, kışa dönmekte mevsim
Yere düşen her yaprak diyor: Anne nerdesin.?

Kavuşuyor hasretler koyun ve kuzu gibi
Sonbaharlar hayatın biberi, tuzu gibi.

Her ayrılık sonrası diriliş var yeniden
Yeşerir ilkbaharda, ölüp toprağa giden.

Ah Hicranî sarardı, yaprakları ömrünün
Son yaprakla birlikte gelecek düğün günün.!

(Hicranî)

Görsel alıntıdır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1502537/vuslattir-sonbahar.html>

HAYAT ÇİZGİSİ

Yüzündeki her çizgide anlam var
Geçen senelerin hüznünü taşır
Koskoca bir ömür, bir güne sığar
Gün batarken son noktaya ulaşır.

Maziyi andıkça gözlerin dolar
Gideni andıkça, gül benzin solar
Her çizgide gizlenmiş bir anı var
Gün geçtikçe birbirine karışır.

Ruh hoşlanmaz fitratı değişmekten
Korkar nefis'in tuzağına düşmekten
Nefs haz alır yaraları deşmekten
Aç kaldıkça etrafına dalaşır.

Yaşlandıkça yüz hatların yumuşar
Gönlündeki hüznü dışarı taşar
Hayat, ölüm ile kolkola yaşar
Dostun dosta hastalığı bulaşır.

Yorgun kalbin hazırdır yolculuğa
Yüreğinde huzur, dilinde duâ
Kapanır gözlerin ve biter rüya
Ayakların birbirine dolaşır.

Hicranî, çizgiler sonu gösterir
Dizlerin ve gözlerin alarm verir
Bir kum saatinde nefes tükenir
Limana bir sessiz gemi yaklaşır...

Nuriye Akyol (Hicranî)

Görsel alıntıdır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1502725/hayat-cizgisi.html>

AYRILIK TÜRKÜSÜ

İhtiyarlık çöktü dermanım yoktur
Ömür eğirdiğim kirmenim yoktur
Bir daha görmeye fermanım yoktur
Bu yaşta bize yol bekletme oğul.

Azaldı ömrümüz gitme n'olursun
Biz hasret ölürüz, sen kahrolursun
Sen çiçeksin, gurbet elde kurursun
Dikenli bağlara meyletme oğul.

Koyma aramıza yüce dağları
Hasret acı, öldürüyor sağları
Sarar seni gurbet elin ağları
Yurdunu, yuvanı terketme oğul.

Boz bulanık sellere karışsın
Üstünde hep bir gariplik taşırsın
Sen, yaban ellere zor alışsın
Gurbetliği kolay zannetme oğul.

Fakirlik gurbetten, büyük dert midir?
Burda nasip iki, orda dört müdür?
Sana ekmek veren el gurbet midir?
Mevlam rızık verir, derdetme oğul.

İste yavrum sana, bu canım kurban
Lakin, doğru değil kalbimi kırman
Bilki sen gidersen, ben iflah olmam
Yaralı gönlümü herketme oğul.

Gurbet uzak, yollar girer araya
Hasretlik zor, yıllar girer araya
Ecel yakın, koymuş bizi sıraya
Gözüm açık gider, gel gitme oğul..

Sanki benim derdim yoktur, yaram az
Gönül yarasını doktor saramaz
Analar evlatsız nefes alamaz
Kalan ömrümü de zehr'etme oğul.

Kara gözlüm, siyah perçemli kuzum Vazgeç bu sevdadan, gel İki gözüm
Evlat hasretine dayanmaz özüm
Ayrılık türküsü söyletme oğul...

Nuriye Akyol (Hicranî)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1502854/ayrilik-turkusu.html>

ZEMZEM

Sa'y yaparlar Safâ-Merve arası,
Koşmayana zemzem verilmez imiş,
Sarsa da derûnu hasret yarası;
Gözle emâresi görölmez imiş.

Yok öyle pişsinde, ağzıma düşsün,
Sen koşacaksın ki, Mevlâ yetişsin,
Bir İsmâil yok mu, sahrayı eşsin?
Zahmetsiz rahmete erilmez imiş.

Terkedilsen bile kuru bir çöle,
Düşmemeli şek ve şüphe gönüle,
Birer basamaktır Hakk yolda çile:
Yanmadan cennete girilmez imiş.

Mansur'un âşk ile yıkıldı bendi,
Karıştı ol nûra, yok oldu kendi,
Leylâ diyen diller Mevlâ'ya döndü:
Âşıklara adres sorulmaz imiş.

Âşk, kulağa hoş gelen yağmur sesi,
Âşk gönüle düşen râhmet çisesi,
Âşk ölüm sonrası, vuslat öncesi:
Âşk'a düşmeyen kalp dirilmez imiş.

Hicranî âşk ile yanmakta herdem,
Deva yâr elinden bir yudum zemzem,
Ne kadar şifâlı olsa da merhem:
Kanayan yaraya sürölmez imiş..

Nuriye Akyol (Hicranî)
3/12/2022

Görsel alıntıdır

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1503048/zemzem.html>

LÂL

Kalemsiz bir şairim, dilim lâl, gözüm âmâ,
Yüreğimde kırıklar, ömrümde bin bir yama...

Söylenmemiş duygular çırpınırken içimde,
Mısralar sıralanmış kuralsız bir biçimde...

Kelimeler anlamsız bir şeyler anlatıyor,
Kader silgisi gelip, perdeyi kapatıyor....

Yine mi diyor kelâm, yine mi zindandayım?
Gecesi gündüzden çok, farklı bir zamandayım...

Öyle kısık ki sesler, istesem de duyamam,
Herşey karmakarışık bir düzene koyamam...

Bir sedâ bekliyorum, inletsin yeri, göğü,
Haykırsın yüreğime: Çok oldun, artık büyü...

Lâkin büyümek ağır geliyor benliğime,
Seviyorum yalnızlık dökmeyi önlüğüme...

Ben kendimi, kendimin içine hapsedmişim,
Beni, bende unutup, başka yöne gitmişim...

Yorgun kalbimde söz yok, her hücrem sükût eder,
Her cümlemin başında ve sonunda var keder...

Kilit vurmuş yüreğim kapılara içerden,
Ne istersin ey hayat, şu ölümlü geçerden...

21/7/2023

Nuriye Akyol (Hicranî)

Görsel alıntıdır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1503297/l-l.html>

SENDEN SANA SIĞINIRIM

Nefsim büyür bilenerek
Benden sana sığınırım.
Rahmetini dilenerek
Senden sana sığınırım.

Sırtında ateşten palan
Sevapları olmuş talan
Cehenneme düşer olan
Ten'den sana sığınırım.

Amaçsızca doğup, batan
Ömrüme kederler katan
Sonu hep zararlar biten
Gün'den sana sığınırım.

Yazmıştır görünmez kalem
Yaşanacak başa gelen
Yalnız dünya için olan
Gam'dan sana sığınırım.

Fikir özgürlüğü deyip
Yadırganmaz oldu ayıp
İnsanlık yolunda kayıp
Cin'den sana sığınırım.

İçi çürük, dışı hoştur
Yüzü bahar, özü boştur
Dili tatlı, kalbi taştır
Hin'den sana sığınırım.

Öfkeyle kabaran kalpten
Şeytanın saldığı celpten
Dargınlığa her sebepten
Kin'den sana sığınırım.

Taşımaktan yorulduğum
Günahımdan sorulduğum
Cehennemde durduğum
Son'dan sana sığınırım.

Sanmayın beni yaresiz
Ruhum kalsa da haresiz
Rabbim mahşerde çaresiz
An'dan sana sığınırım.

Şerden uzaktan yakından
Şirk'in zehirli okundan
Nedâmet büyür kökünden
Zem'den sana sığınırım.

Hak aşkıyla yansın yürek
Bize kâmil dostlar gerek
Neyleyim boy dama direk
Ham'dan sana sığınırım.

Hicranî'm, çoktur günahım
Günahım kadar eyvahım
Affeyle beni Allah'ım
Senden sana sığınırım.

Nuriye Akyol (Hicranî)

4/Mart/2021

Görsel alıntıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1503473/sendem-sana-siginirim.html>

MERDİVEN

Bir ağaç verin bana, gölgesine yatayım
Kapanırken gözlerim, kendimi unutayım...

Dökülsün yaprakları üzerime kar gibi
Okşasın saçlarımı ana gibi, yâr gibi...

Bulutların ardından güneş gibi batayım
Karanlık bir geceyi uykuda ağartayım...

Gövdesine sırtımı korkmadan yaslayarak
Toprağını gözümün yaşıyla ıslayarak...

Bir dostun eli gibi dallarını tutayım
Yüreğimi kanatan derdimi unutayım...

Sonbahar, gönlümdeki sonu gelmeyen mevsim
Sevdamın tek rengi var, sararmış bir tek resim...

Bir dağ verin dumanlı başına oturayım
Kalbimin yüklerini birer birer atayım...

Esintiler ruhumun karanlığına dalsın
Arada bir ömrüme doğan yıldızlar kalsın.

Bulutların içinde bir şâhika olayım
Semâdaki en parlak yıldıza dokunayım...

Seyredeyim âlemi bulutların üstünden
Ruhumun aynasında kaybolmadan gerçek ben...

Bana bir sabah verin, huzurla uyanayım
Seccademin üstünde râhmetle yıkanayım...

Huzûr'u ilâhî de kalbim gelirken vecd'e
İlâhi bir davete merdiven olsun secde....

15 Temmuz/2021

Nuriye Akyol (Hicranî)

Görsel alıntıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1503681/merdiven.html>

VİRANE YETER

Üzerine atlas ridâ giyenler
Birgün yuvanızda baykuşlar öter.
Dünya için birbirini yiyenler
Vakit geçirmeye virane yeter.

Ömür talan olur, yel alır gider
Derleyip toplarsın sel alır gider
İhtiyâr olursun sal alır gider
Ateşsiz ocakta duman mı tüter.

Fazla söze gerek yoktur bilirim
Hangi giden demiş, geri gelirim
Ecel gelir birgün bende ölürüm
Toprağımda sarı çiğdemler biter.

Nuriye Akyol 10/9/2023

Görsel alıntıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1503866/virane-yeter.html>

DİLEKÇE

Allah'ım, tövbekârız, Nasûh'un sözü ile,
Rahmet yağmurlarında ıslanmayı dileriz...
Alnımızda secdenin şol nurlu izi ile;
"Lebbeyk Allah'ım" diye seslenmeyi dileriz...

Kalbe düştü hâreler, silmeyi nasip eyle,
Yüzümüz ak, kapına gelmeyi nasip eyle,
Son nefeste dirilip, gülmeyi nasip eyle;
Yâ Rabb'î günahkârız, uslanmayı dileriz,

Allah'ım, gönülleri imân ile doldur da,
Şeytana yer kalmasın, her hücrede, damarda,
Huzuruna "buyur" et, uyku kalsın firarda,
Gece boyu zikrinle süslenmeyi dileriz...

Gönlümüze dünyanın tozunu bulaştırma,
Arzuların peşinde deli gibi koşturma,
Nefsimizi ıslah et, n'olur haddi aştırma,
Büyük cihâd yolunda hırslanmayı dileriz...

Adını söyledikçe her zerreye can gelir,
Feyz-i rahmet içinde erir demler an gelir,
Hasret çeken gönüle zemheri hamam gelir,
Ey yâr, nâr'ı âşk'ınla beslenmeyi dileriz...

Hasret nâr'ını taşır erenler sînesinde,
Sâdır olur her sırlar, gönül penceresinde,
Yanar kül olur âşık, vuslatın öncesinde,
Yanmasakda közünde ıslenmeyi dileriz....

Şeytan inancımıza, ruhlarımıza tâlip,
Nefs ile gazamızda arzularımız galip,
Sürünerekte olsa râhmet kapına gelip;
Âşk'ı ummân'a dalıp, paslanmayı dileriz...

Hicranî kendine gel, nefs'ine uyma sakın,
Dünya hayatı kısa, ecel nefesten yakın
Uğrunda kalbimize fırlatılmış bir okun;
Yarasıyla toprağa yaslanmayı dileriz...

5/4/2023

Nuriye Akyol (Hicranî)

Görsel alıntıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1503998/dilekce.html>

NE DEMEK

Hak davayı el üstünde tutana,
İftiralar edip, yermek ne demek.?
İsyan rozetini takıp yakana;
Şeytanla kolkola girmek ne demek.?

Müslümanı fırkalara bölüyor,
Arkamızdan sinsi sinsi gülüyor,
Görmez misin? Hep mazlumlara ölüyor;
Ortamı yay gibi germek ne demek.?

Ecnebler gibi kılık kıyafet,
Güzele bakması göze ziyafet,
Yalan yanlış sözler din'e ihânet
Kelâmın belini kırmak ne demek.?

Yaramıza parmak basmak yetmiyor,
Yalnız duâ edip, susmak yetmiyor,
Ahiret var, herşey burda bitmiyor;
Dünyada murada ermek ne demek.?

Allah bir diyene, zûlüm yarışı,
Dünyayı yönetir birkaç yüz kişi,
Yoktur bu rüyanın geri dönüşü;
Kâbusları hayr'a yormak ne demek.?

Allah'ın hükm'üdür gerçek adalet,
Ashâb gibi yaşamaktır mahâret,
Âleme hoşgörü, âlime töhmet;
Küfr'ün arkasında durmak ne demek.?

Göze girmek için atılıp öne,
Gözünle görmeden şahidim deme!
Hamal olma kimsenin vebâline;
Günahı sırtına vurmak ne demek.?

Yok olması için islâmiyetin,
Besliyorlar kökünü cehâletin,
İslâm'dır merkezi medeniyetin;
Önüne engeller kurmak ne demek.?

Manevi boşluktur öfke krizi,
Cinnet geçiriyor erkeği kıızı,
Gaflet denizinde boğdular bizi;
İslamı çağdışı görmek ne demek.?

Dikkat et, karanlık yollar tozludur,
Ey yolcu azığın kalpte gizlidir,
Nefis ile şeytan sizli bizlidir;
Ekmeklerine yağ sürmek ne demek.?

Rehberdir ümmete Resûl'ü zişan,
Mü'min'in kalbinde imândır nişan,
Kendine gel! Akli geriye koşan;
Zamanı geriye sarmak ne demek.?

Darılma müslüman kardeşim bana!
Başkasına değil, sitemim sana,
Ey Hicranî! Başka suçlu arama;
Muhelif kim, diye sormak ne demek.?

Görsel alıntıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1504184/ne-demek.html>

AH KEŞKE

Çatlağa, yırtığa vurdum yamayı
Ömrümün hepsini birden harcadım.
İçimde büyüttüm gizli yarayı
Kaderin vurduğu yerden harcadım.

Geriye set çektim, ileri bakıp
Rızkımı kazandım taşları sıkıp
Ömrümün yazını size bırakıp
Gönül dağındaki kardan harcadım.

Bir yudum mutluluk bulup sevindim
Bir yukarı, iki aşağı indim
Düşende ben oldum, kalkanda kendim
Kolayım olmadı, zordan harcadım.

Baharı bekledim, kara tutuldum
Ne aradım bu hayatta ne buldum
Geç başladım, hızlı koştum,yoruldum
Bende bilmiyorum nerden harcadım.

Ektiğim umutlar tohuma durdu
Hazan vurdu, rüzgar aldı savurdu
Acılarım çifter, çifter doğurdu
Özünü tükettim, zardan harcadım.

Huzurumu çaldı geri koymadı
Gençliğimi yedi yine doymadı
Dünya beni hiç kâl'e almadı
Ateşlerde yandım, hardan harcadım.

Biliyorum kuzuların var dedi
Canın candan ayrılması zor dedi
Ecel geldi yeter, burda dur dedi
Bacıdan, gardaşdan, yardan harcadım.

Biliyorum anam çok yordum seni
Benim için çok yıprattın kendini
Emanet bıraktım sana derdimi
Sol yanımdan, işte burdan harcadım.

Kader bana derdi parasız verdi
Gurbeti, hasreti arasız verdi
Fazla fazla tarttı, darasız verdi
Güzel günlerimi kârdan harcadım...

Kalmadı takatım, gücüm tükendi
Çok direndim fakat, dert beni yendi
Perdeler çekildi, ışıklar söndü
Kurudu gözyaşım,ferden harcadım.

Hicranî, her kulun acısı başka
Görünmez yaranın sancısı başka
Dilimden dökülen son söz,"ah keşke"
Hayatı en acı kürden harcadım.

25/4/2022 /Nuriye Akyol

Görsel alıntıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1504293/ah-keske.html>

DARAĞACI (ÖLÜRÜM)

Âmâ'yım yâr, yüreğimle görürüm
Olmasanda hayalinle yürürüm
Ölüm Azrail'e can vermek değil
Senden ümit kestiğim gün ölürüm.

Gözlerinde kibir dolu bir perde
Karşıma çıkarsın bir gün, bir yerde
Acıyla sorarım, sevdiğim nerde?
Yâr karşımda sustuğun gün ölürüm.

Yürüdüğüm yolda başka el tuttum
Seninle tuttuğum dalı kuruttum
Dersen ki, ben seni çoktan unuttum
Acı sözler kustuğun gün ölürüm.

Açılır ruhumda derin bir yara
Baktığında, bakar gibi duvara
Beni görüp, çekilir bir kenara
Hasım gibi pustuğun gün ölürüm.

Unutulmak ölümden büyük acı
Bir selam sal, odur derdim ilacı
Yüreğine kurup bir darağacı
Sevdamızı astığın gün ölürüm.

Şu kadarcık hatırımı saymadan
İçinde en ufak sızı duymadan
Yüreğinde tek bir anı koymadan
Kurban edip kestiğin gün ölürüm.

Duymazsın, sessizce veda ederim
Haberin olmadan çeker giderim
Taşında Hicranî yazan bir yerin
Üzerine bastığın gün ölürüm.

Nuriye Akyol/16/Eylül/2022

Görsel alıntıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1504454/daragaci-olurum.html>

KİMBİLİR

Dalmış uzaklara bir çift masum göz,
Ne hayaller görüyordur, kimbilir?
Buz tutmuş bir sultan, yüreğinde köz;
Yavaş-yavaş eriyordur, kimbilir.?

Bir bahçede açmış türlü çiçekler,
Etrafında uçuşan kelebekler,
Cıvıl cıvıl kuş seslerini ekler;
Bir arslanı seviyordur, kimbilir.?

Olmaz bir çocuktan daha zengini,
O gözleri deler gider engini,
Her hayali bir öncekinden yeni;
Yıldızlardan dönüyordur, kimbilir.?

Beyaz bir at üstünde kalkıp şaha,
Yarınları taşıyordur refaha,
Pırıl pırıl, aydınlık bir sabaha;
Karanlığı gömüyordur, kimbilir.?

Yüreğinde sevgi yazan bir kürek,
Geziyor dünyayı temizleyerek,
Silah denen her aleti gömerek;
Mezarında gülüyordur, kimbilir.?

Nuriye Akyol /30/5/2023

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1504628/kimbilir.html>

TESELLÎ

Herşeye alışıyor insan hayatta, Unutmuyor, ammâ alışıyor...

Annesiz çocukların hasreti hiç dinmiyor,
Seksen yaşına da gelse, bu acıyı yüreğinde taşıyor...

Şu anneler günü var ya her sene,
Annesi olmayanın, anne olamayanın,
Yarasını kaşıyor...

Ahh anne!
Senden başkası hissetmiyor kalbimdeki elemi,
Senden başkası farketmiyor,
Gözlerimdeki nemi...
Diyorlar ki; "Çocuklar annesizde yaşıyor."

Bilmiyorlar ki anne!
Annesinin sıcak kucağında büyümüş,
Şevkâtli kollarının desteğiyle yürümüş,
Sevgi dolu sesiyle söylediği,
Ninnilerle büyümüş evlâtlar,
Nereden bilsin ki, karanlık gecelerde
Yalnızlığın yorganını başına çekmiş
Kaç çocuk ağlaşıyor....

Ahh annem!
Kalbimi en çok kıran ve kanatan şeyi bir bilsen;
Kimsesizliğin, soğuk taşına busunmuş annesiz çocukların,
Yanından geçenler eli cebinde,
Başını diğer tarafa çevirerek,
Yüzünde sevgisiz bir acıma hissi
Parmaklarının ucuyla uzatırken iyilik sandığı kırıntılarını,
Sanki eline kir bulaşılıyor....

Annesiz çocuklar, küçüçük yüreklerinde,
Dağlar kadar hasret
Dünya kadar keder
Aldığı her nefes sayısınca özlem
Annesine kavuşmanın hayali ve heyecanıyla
Sonsuzluğa koşuyor...

Biliyorum ki, bu hikâyenin sonunda,
Herkes hak ettiğine kavuşuyor...

Seni benden alan ölüm, beni sana getirecek
Bu tesellinin huzuru, iliklerime kadar ulaşıyor.....

Nuriye Akyol/22/4/2023

Görsel alıntıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1504797/tesell.html>

KADERİN OKU ŞAŞMAZ

Toprağın yangınına yağmur çare olur da,
Kimbilir hangi damla, hangi taşın kaderi...
Her yalnız kaderinde yazan eşi bulur da,
Kimbilir hangi toprak, hangi başın kaderi...

Mevlâ diler yarımalar birbirini bulur da,
Kimbilir hangi diken, hangi gülün kaderi...
Ateşe girip çıkan eğriler doğrulur da,
Kimbilir hangi yokuş, hangi kulun kaderi...

Gönül gözüyle bakan hazineyi bulur da,
Kimbilir hangi güzel, hangi körün kaderi...
Açık olan yaraya merhem çare olur da,
Kimbilir hangi kurşun, hangi erin kaderi...

Dağ başında her zaman bir Köroğlu olur da,
Kimbilir kırat olmak hangi tayın kaderi...
Zirveye çıkmak için çok kişi yorulur da,
Kimbilir hangi devran, hangi soyun kaderi...

Hicranî'nin sevdası dillerde söz olur da,
Kimbilir hangi beste, hangi sazın kaderi...
Kaderin oku şaşmaz sahibini bulur da,
Kimbilir hangi acı, hangimizin kaderi...

Nuriye Akyol 10/7/2023

Görsel alıntıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1504903/kaderin-oku-sasmaz.html>

YARASI PEŞİN

"Yok işte" dediysek, yanlış anlama!
Bizde dertten yana: Yok, yok kardeşim.
Hayat pazarında dertler bedava,
Mutluluk alırsan yarası peşin...

Gül atana karşı, geri döner taş
Kapının ardında bekler çatık kaş
Gönüllere hasret, didelere yaş
Her çaresizliğin sırası peşin...

Göze sürme diye çekilir hüznün
Yüzüne mahzunluk çöker öksüzün
Sorma, pahasını bir tatlı sözün
Alın yazısının karası peşin...

Cebinden çıkarmak zor ise eğer
Varlığın kıymeti yok kayda değer
Candan gayrısını kara toprak yer
Günâhın, sevâbın darası peşin...

Kor düştüğü yeri yakar da geçer
Geçtiği yerlerde yaralar açar
Yazgı karşısında kul kalır naçar
Hayatın kuralı, töresi peşin...

Kefene sığmıyor han ile hamam
Hicranî satılmaz, kazanılır nâm
Bedeni terkedip gittiğinde can
Bir metre toprağın parası peşin...

Nuriye Akyol/ 8/7/2023

Görsel alıntıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1505010/yarasi-pesin.html>

GEL DE GİDELİM

Gelin,kızlar gelmez olmuş tarlaya,
Orađı, dirgeni al da gidelim...
Gençler kaşık çalmaz olmuş herleye,
Geçmişe bir kapı bul da gidelim...

Oturalım bir eşmenin başına,
Açalım çıkını soğuk taşına,
Banalım hasreti, çeşm-i yaşına;
Sođanı ikiye böl de gidelim...

Çiçekleri başka, otu değişmiş,
Sığırı, davarı, sütü değişmiş,
Eşeği değişmiş, atı değişmiş;
Kalan varsa nazar kıl da gidelim...

Bađ, bahçe görünmez olmuş sera'dan,
Köylü davarını çekmiş mera'dan,
Ferah ferah bir abdest al dereden;
Ey gönül, kendine gel de gidelim...

Farklı bir dünyaya gelmişiz gibi,
Bir başına, garip kalmışız gibi,
Kaldık bir köşede, el mişiz gibi;
Gözünün yaşını sil de gidelim...

Yel estikçe eski kapı gıcılar,
Görünmüyor gardaş ile bacılar
Sıgmaz oldu şu gönüle acılar
Hepsini rüzgâra sal da gidelim...

Bizim ele benzemiyor buralar,
Köşelerde saklı kalmış anılar,
Hicranî'm, kanadı eski yaralar;
Deli gönül diyor; Öl de gidelim...

Nuriye Akyol /11/4/2023

Görsel alıntıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1505190/gel-de-gidelim.html>

KİMLER UTANSIN

Kara bir sis kapladı Őu dŕnyayı
GŕneŐi kapatan tŕller utansın.
Zulŕmler yapıldı susturma payı
Hakk'ı sŕylemeyen diller utansın...

İblis talan etmiŐ, can evimizi,
Hırs, tamah bŕrŕmŕŐ benliĐimizi,
Öyle bŕyŕmŕŐ ki gŕnah denizi;
Girdaplarda dŕnen sallar utansın...

Evlat âsi, anne baba kaygısız
Bŕyŕk kŕçŕk birbirine saygısız
Mŕslŕmanım diyen fasık sayısız
İslâmı bilmeyen kullar utansın...

Nefs'e kŕle olan benzer hayvana
Bu ayıp, bu utanç yeter insana
ÇalıŐmayan arı dŕnmez kovana
Őifası olmayan ballar utansın.....

Orman beklenir mi fidan dikmeden?
KonuŐmak yetmiyor, tatbik etmeden
YŕreĐinden kiri pası sŕkmeden
Mevlâ'ya açılan eller utansın....

Zâlimin ŕnŕnde eĐikse başlar
Fayda etmez, seherde akan yaşlar
AŐılamıyorsa bu dik yokuŐlar
Menzile varmayan yollar utansın..

Herşeye Kâdir'dir, hem de Muktedir
Ona kavuŐmaya Şehâdet denir
Yŕrek bu ŕzlemlerle yansa gerektir
Ateşi olmayan kŕller utansın....

Ey kendini tavuk zanneden aptal!
Aç kanatlarını, al sana kartal!
İslâm semâsında mahzŕn'sa hilâl
Sŕyle biz deĐilde kimler utansın.?

Nuriye Akyol

Gŕrsel alıntıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1505392/kimler-utansin.html>

BUNA DA ŞÜKÜR

İyi kötüyü, eledim bir bir
Gidene eyvallah, kalana şükür.
Düşündüm de bulamadım dost kimdir?
Arada bir selâm salana şükür....

Dostlar birbirini arar, sorardı
Büyük olan sever, küçük sayardı
Hatır gönül çok eskilerde vardı
Yalandan yüzüme gülene şükür....

Doğruyu sandığa koyup, kapattık
Yalanı allayıp, pullayıp sattık
Müslüman görünüp, cin gibi çarptık
Elini yüzüne çalana şükür...

Kıymet verilmiyor bilgiye, yaşa
Yaşlıların değil artık baş köşe
O güzel değerler gitti peşpeşe
Verilen selâmı alana şükür...

Kim öle, kim kala neyime benim
Hürmet yüksekteki dayıma benim
Necâset kattılar suyuma benim
Giden gitti elde kalana şükür...

Evler saray gibi kimse sığmıyor
Sofralarda yok yok, karın doymuyor
Yeni nesil secdeye baş koymuyor
Bayramda camiye gelene şükür...

Maneviyâtımız can çekişmede
Edep hayâ tepetakla düşmede
Masumlar su bekler kuru çeşmede
Testisini sağlam bulana şükür...

Şu yalan dünyada, neyin savaşı
Bağrına basmıyor kardeş kardeşi
Üçe dörde düştü, İslâm'ın beşi
Cuma namazını kılana şükür...

Hicranî der, insanlığın zor işi
Ağır gelir, kişiye kendi başı
Hepimizin sonu bir mezar taşı
İmânla, Kur'ânla ölene şükür...

Nuriye Akyol

Görsel alıntıdır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1505507/buna-da-sukur.html>

RAHMET IRMAĐI

Râhmet ırmağı kurumaz, dâimâ çağlar durur,
Gönül gözü âmâ olan başında ağlar durur...

Rahmân almayı bilene yağdırır râhmetini,
Kul ağzına düşsün ister çekmeden zahmetini...

En kolay yemek yemesi çiğnemededen yutulmaz,
Ey miskin kul!
Kalk ayađa, zahmetsiz râhmet olmaz...

Kesme ümidini Hakk'tan yağmur gecikebilir,
Yeter ki Rabb'im bilir de, rızkın havadan gelir...

Hakk kuşatır râhmetiyle dört taraftan kulunu,
Gafil olan ters tarafa çevirmiştir yolunu...

Gölgelendiđi ağacın bakmamıştır dalına,
Der ki: Râhmeti gecikti, yaradanın kuluna...

Şüphe tohumları eker müslümanın kalbine,
Sen fırsat verme Allah'ım!
Münâfiğın sulb'üne...

Aldığına, verdiğine razı gelmiştir kulun,
Yâ Rabb'î hizmetkârı say, Hicranî'yi Hakk yolun...

Nuriye Akyol/ 27/7/2023

Görsel alıntıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1505630/rahmet-irmagi.html>

GECE MAHKEMESİ

Bir gece kalemi aldım, oturdum
Ne yazayım diye gönlüme sordum?
Sitem etti gönlüm sessizce bana
Dedi, yeter artık beni çok yordun...

Biliyorum ey dost, yoruldun lâkin
Hemen celâllenme, ol dedim sakın
Gel sen davacı ol, kalemim hâkim
İşte karşıdayım, mahkeme kurdum.

Git dedi, söyletme Allah âşk'ına
Sözüm yoktur senin gibi şaşkına
Mahkemede suçlu derler düşküne
Aklın olsa yatağında olurdun.

Dedim, çok uyudum görmedim fayda
Rahatımız yoktur ağada bey de
Allah'ın sevdiği kulları sa'y da
Bahtım olsa içlerinde olurdum.

Of, yine başladın dedi, artık sus!
Koskoca bir gece geçti uykusuz
Kaç defa söyledim, etme huzursuz
Başım olsa taştan taşa vururdum.

Gönül, gece gece güldürdün beni
Dilerim, Allah da güldürsün seni
Affet, yine berbat ettim geceni
Şimdi rüyalarda gezer, dururdun.

En derin yaradır gönül yarası
Vermez oldun bir dinlenme arası
Dedi, yeter ummân değil burası!
Yer kalmadı derdi, gamı doldurdun.

Vurdu cama güneşin ışıkları
Ayırdı sevgiliden âşıkları
Mesâide şeytanın uşakları
Ah Hicranî'm nerede senin ordun.?

Nuriye Akyol/6/9/2023

Görsel alıntıdır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1505827/gece-mahkemesi.html>

YANDIM YÂ RESÛLALLAH 🌹

Âşk'ın ateşine düştüm, yandım yâ RESÛLALLÂH!
Hasretinle çok üşüdüm, dondum yâ RESÛLALLÂH.

Yetmez mi bunca ayrılık, kaldır da nikâbını
Göreyim gül cemâlini , aç da vuslat babını
Öylesine çok içtim ki, hasretin şarabını
Her zerremle dolup taşım, kandım yâ RESÛLALLÂH.

Yüreğimin yangınından çıkar bir kara duman
Koparır kanatlarımı, duvarlar örer zaman
Ben bir aciz kulum ey yâr, dayanamam el aman
Âşk'ın ateşine düştüm, yandım yâ RESÛLALLÂH.

Dünya âşıkların için, altın bülbül kafesi
İncecik bir zar olsada uzaktır mesafesi
Âşk'ınla verdiğim her dem, vuslatın esâmesi
Adını andıkça coştum, ondum yâ RESÛLALLÂH.

Bir üşür, bir yanar gönlüm, durmuyor kararında
Boynu bükük bir garibim sensizlik diyarında
Üzerime karlar yağdı, her gurbet baharında
Hasretinle çok üşüdüm, dondum yâ RESÛLALLÂH.

Ümmetim dediğin kuldur, halk içinde bahtiyâr
Bahtiyâr olamam, diye gönlüm daim ihtiyâr
Bu korkular her zerremi dolaşır diyar diyar
Âşk'ınla pervane oldum, döndüm yâ RESÛLALLÂH.

Yüce Mevlâ bir can verdi, yol gösterdi kuluna
Dikenler döşedi şeytan, gül olanın yoluna
Gönlüm bir hasret damlası, yöneldi gül dalına
Bastığın toprağa düştüm, dindim yâ RESÛLALLÂH.

Gözde yaşsın, özde hasret,kâinatın güneşi
Yaktığı yeri cennete çeviren, aşk ateşi
Sultanım, aşkınla yanmak ruhun ekmeği aş
Âşk'ı ummân-a eriştim, söndüm yâ ResûlAllah...

27/Eylül/2022. Nuriye Akyol

Selam sana ey Nebim!
Ruhum ruhuna müştak, insanlar aciz muhtaç
Sahralar sensiz çorak, kalpler hasta yok ilaç
Hak yoldan ayrılanlar, başa edilirken taç
Rehberliğin aranır, selâm sana EY NEBİM.

Nigâr Bedirhan

Görsel alıntıdır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1505952/yandim-y-res-lallah-127801.html>

BU TOPRAĞIN ÇOCUKLARI

Burası hayat okulu
Burda hayat, dolu dolu
Taze fidanlar yetişir
Üzeri toprak kokulu.

Uyku çöktüğünde göze
Gökyüzü yorgandır bize
Yatarız toprak bir dize
Her karışı ana dolu.

Sevgi dolu masûm kalbi
İşlenmemiş cevher gibi
Yurdun yarını, talibi
Geleceğın eli, kolu.

Toprak ile haşır, neşir
Özü sağlam, sanı beşir
Ömrünü iste üleşir
Bu toprağın kızı, oğlu.

Çocuğuyum bu toprağın
Yabancı, yeni çağın
Duygularım darmadağın
Gönül kırık, göz buğulu.

Topraktan uzak öksüzüm
Dalsız,budaksız, köksüzüm
Ben toprağım, toprak özüm
Gönlümde vatan kurulu...

Nuriye Akyol/24/9/2023

Görsel alıntıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1506294/bu-topragin-cocuklari.html>

ÜŞÜMÜYORUM

Üzülme sen baba, üşümüyorum!
Firdevs-i âlâ da dinlenmekteyim...
Bir derdim var, seni düşünüyorum,
"Baba,baba" diye dillenmekteyim...

Ayrılık vaktidir, oyy benim babam,
Elini, elime koy benim babam,
Ben kınalı kuzu, sen garip çoban;
Bilirim her akşam beklenmekteyim...

Babacığım sıkma tatlı canını,
Ben şehitler gibi verdim canımı,
Melekler çevirmiş dört bir yanımı;
Cennet bahçesinde eğlenmekteyim...

Affet babacığım, Rabb'imi seçtim,
Senden değil, yalan dünyadan geçtim,
Susamıştım, Havz'ı Kevser'den içtim;
"Rabb'im Allah" diye söylenmekteyim...

Denilir; "Çocuklar günahattan berî"
Günahsız olanın cennettir yeri,
Artık istesemde dönemem geri;
Ol nur'a karışmış, demlenmekteyim...

Yaş dökme üstüme ateş, kor olur,
Dayanamam babam, üzülme n'olur!
Vakt-i zaman gelir, hesap sorulur;
Rabb'imden affını dilenmekteyim...

Nice kışlar biter, yaz gelir geçer,
Bu dünya hayatı tez gelir geçer,
Misafir olanlar yurduna göçer;
Geleceksin diye şenlenmekteyim...

Geçerken uğramış misafirlerimiz,
Vakti geldiğinde kalkar gideriz,
Ölsekte, kalsakta hep beraberiz;
Kısa bir an için gizlenmekteyim...

Bir âfât ki zaman geçmedi, durdu
Her canı bir başka yana savurdu,
Hicranî, bu acı yaktı kavurdu;
Küllerin içinde çimlenmekteyim...

Nuriye Akyol 9/2/2023

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1506453/usumuyorum.html>

BİR KADIN CENGAVER

Yattığın yer cennet ola! Huzur ile yat bacım
Yüreğime çörelendi, ebedi kalkmaz acın.

Korkusuzca hakikâti düşmandan yana kustun,
Ey davamın güçlü sesi, ne oldu, niye sustun.?

Çok diyecek sözüm var da boğazıma tıkanır,
Vatan, millet sevdasıyla giden nûr'la yıkanır...

Sen hep bizim yanımızda durdun, adamdan âlâ,
Dilerim ki namazını şehit, şüheda kıla...

Bize bizden başka dost yok, can dost uğurlar olsun,
Emânetin, emânetim. Git, ruhun huzur bulsun...

Nuriye Akyol /29/8/2023

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1506593/bir-kadin-cengaver.html>

DOYURDU BENİ

Yerden yere çaldı gençlik çağımı
Dert aldı önüne doyurdu beni.
Hüzün vurdu yine gönül bağımı
Elini salladı çağırdı beni.

Mutluluğu buldum zannettiğim an,
Yetişip elimden çekip aldı gam
Bin cefalar çekip, vay garip anam
Bugünler için mi doğurdu beni.?

Huzura yaklaştım, çatıldı kaşı,
Canımdan can alıp doldurdu boşu
Biraz hasret koydu, çokça gözyaşı
Gurbet teknesinde yoğurdu beni.

Düzlüğe varmaktı yalnız muradım
Boşluğa düşürdü beni son adım
Açıldım ummâna bir dost aradım
Çekti girdabına soğurdu beni.

Adım adım yürüdüm de izinde
Huzur uyutmadı birgün dizinde
Yalan dünya daha yolun ağzında
Çiğnedi, çiğnedi öğürdü beni.

Sır verdim, âleme bir bir duyurdu
Kime dostum desem sırtımdan vurdu
Hicranî'yi parçalara ayırdı
Hayat, kirmeninde eğirdi beni.

Nuriye Akyol/ 20/8/2023

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1506770/doyurdu-beni.html>

İKİ BEDEN BİR GÖNÜL

Bana gönlündeki, benden haber ver,
Ben sendeyim ey yâr, senden haber ver,
Bir nefeste aynı demden haber ver,
" Bizi ben görmeyen yâri neyleyim."

Aşk odur ki, iki beden, bir gönül,
Mecnun olur, ben Leylâyım, der gönül,
Hâlden bilmeyene deme, yâr gönül,
Bu sırra ermeyen körü neyleyim...

Kalpten kalbe giden yol bir olmalı,
Söz değil, göz değil, biz bir olmalı,
İki gönül bir ateşte yanmalı,
Bana el vermeyen piri neyleyim....

Nuriye Akyol 4/3/2023

Görsel alıntıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1506916/iki-beden-bir-gonul.html>

NOKTA

Bir noktayım hiçliğin ortasında
Ben, benim içimde, sanki yâdelde
Yaşıyorum gölgeler arasında
Ruhum etten, kemikten bir zembilde.

Yürüyorum, sanki bir görünmezim
Yol hep ileriye geri dönmezim
Nefes hazır tam ağızda menfezin
Bir haber bekliyor ruhlar sahilde.

Her adım toprağa kibirle inmiş
Dönüp baktığımda izi silinmiş
Her canlıya toprak kokusu sinmiş
Dünya kral olmuş, fâkir gönülde.

Ruhum darlandıkça çıkış arıyor
Çıkmak istedikçe korku sarıyor
Gönül pencereye biri vuruyor
Hayatla çarpıldım, ölüm var elde.

Nuriye Akyol /10/9/2023

Görsel alıntıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1507132/nokta.html>

ASHÂB-I KİRÂM

O devirde, bu devirde, her zaman,
Yaşiyor bizimle ashâb-ı Kirâm...
Bir elinde sancak, birinde Kur'ân;
Taşiyor bizimle ashâb'ı Kirâm...

Albayrak üstünde parlıyor hilâl,
Minare üstünde gürlüyor Bilâl,
Bu ümmete yakışmaz diye zevâl;
Coşuyor bizimle ashâb'ı Kirâm...

Ali, Ömer, Ebûbekir diz dize,
Osman'lar var, Kur'ân okuyor bize,
Zulmet denizi'ni hem yüze yüze;
Aşıyor bizimle ashâb'ı Kirâm...

Ramazan'da doldurup câmileri,
Hubeyb'ler okuyor ilâhileri,
İslâm da'vâsında her an ileri;
Koşuyor bizimle ashâb'ı Kirâm...

Darda kalan varsa anında koşar,
Onlar sayesinde var olur beşer,
Aşkın ateşine hû diye düşer;
Pişiyor bizimle ashâb'ı Kirâm...

Hakk'ını vererek yüce Kur'ânın,
Koşuyor ardından Resûlullah'ın,
Elleriyle çukurunu belânın;
Eşiyor bizimle ashâb'ı Kirâm...

Nûrlu yüzlerinde bir mahzûniyet,
Gözlerinde hüznün ve mahcûbiyet,
Ümmet uyuklarken tutarlar nöbet;
Üşüyor bizimle ashâb'ı Kirâm...

Ebû Leheb çırpınmasın boşuna,
Ebû Cehl'in aramızda işi ne,
Allah Allah diye küfr'ün peşine;
Düşüyor bizimle ashâb'ı Kirâm...

Dâima yeşildir allar içinde,
Bir başka kokarlar güller içinde,
Hicranî "gördüm" der, kullar içinde;
Yaşiyor bizimle ashâb'ı Kirâm....

1994. Nuriye Akyol

Görsel alıntıdır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1507236/ash-b-i-kiram.html>

KELEPÇE

Ezilirken mazlumlar, ortasında çarkların
Nerdesin ey insanlık, ölürken çocukların?
Hesabı çetin olur, bu rahat tavırların
Çırpınırken kuzular sofrasında kurtların...

Yürekler kelepçeli, kulak olsa da sağır
Suskun durma yüreğim ne olur bağır, çağır
İnsaniyet ölürken görmüyorsa insanlık
Dünya sevgiden yoksun kalacaktır tamtakır.

İnsanlığın kalbine bir kelepçe takmışlar
Kuzuları kurtların önüne bırakmışlar
Sökerken merhâmetin köklerini gönülden
Mazlûma gölge salan dallarını yakmışlar....

Nuriye Akyol

Görsel alıntıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1507468/kelepce.html>

BEN İNSANI İNSAN DİYE SEVERİM

Ben bir türk'üm,Allah'û ekber derim
Ben insanı, insan diye severim
Al bayrağım süsü mavi göklerin
Orda kalsın diye fedadır serim.

Osmanlı'da benim Cumhuriyet'te
Sevdamız dağ gibi büyür yürekte
Bilinsin ki kürdü, türkü birlikte
Vatan için ölür bu memlekette.

Alevi de benim, sünni de benim
Uzuvlarıyız biz, tek bir bedenin
Vatan bana emaneti dedemin
Benden sonra yine, benim bebemin.

Vazgeçmem yurdumun her karesinden
İçli türküsünden, ezan sesinden
Farklı güller açan her bölgesinden
Ölürde vazgeçmez türk ülküsünden.

Hep beraber hep birlikte her zaman
Önce vatan deriz, sonra can, canan
Elbet nasip eder ol yüce Râhman
Râhmet rüzgarıyla dağılır duman.

Türk'ün cesareti imandan gelir
Dostunu hasmını çok iyi bilir
Yağmur, kar, fırtına çöpleri alır
Sel gider geride yine kum kalır.

Şu kara bulutlar korkutmaz beni
Ardından indirir Hak rahmetini
Oluruz bu toprakların hâdimi
Çekeriz her türlü meşakkatini.

Zaptedemez sevdamı hiçbir kafes
Bu kara sevdadır, değil ki heves
Görünmeyen prangalar bana ters
Şehadetle verilmeli son nefes.

Köyüm Kolluca'dır, Sivas'tır ilim
Yaksalar, Hak diye savrulur külüm
Derdim tasam vatan, şehâdet yolum
Koşarak gidene ne yapsın ölüm.

Nuriye Akyol (Hicrani) 6/3/2022

Görsel alıntıdır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1507670/ben-insani-insan-diye-severim.html>

MESCİD-İ AKSÂYA MEKTUP!

Ey İslâmın ilk kıblesi,
Ey mir'âcın şâhidi!

Ey gök kubbesi efkârın renginde olan mâbed!
Çoluk çocuk, kadın erkek, yüzbinlerce şehidi
Mâverâya gönderirken kara bağlayan mâbed
Boğazında bin bir düğüm, sessiz ağlayan mâbed...

Kâhrolası vicdânsızlar ma'sûmları vururken ,
Bir bedenın uzuvları duyarsızca uyurken,
Dünyânın gözü önünde zulüm âbâd olurken
O nurlu çağlara dalıp içini çeken mâbed ...
Kudüs'e verip bağrını gözyaşı döken mâbed...

Elim ermez, gözüm görmez, zulmün ömrü bitmiyor
Duâlar geri dönüyor,
Mevlâ'm kabul etmiyor
Filistin enkâza döndü, ocakları tütmüyor
Yetim kalan yavrulara ninni söyleyen mâbed...
Dönüp Beytullâha karşı secde eyleyen mâbed...

Elbet bir gün kâfirlerin sultası son bulacak
Firavunun saltanatı kökünden yıkılacak...
Sönecek zulmün ateşi, hesâblar sorulacak
Kederinin üzerine keder ekleyen mâbed...
Serçenin gagasındaki suyu bekleyen mâbed...

Toprağın koynunda büyür,
Ey Kudüs! bebelerin
Rahmet bekler gökyüzünden, kurumuş derelerin...
Siyâh güller büyütüyor yıkık, virânelerin...
Gül'i Muhammed âşk'ıyla hüzün koklayan mâbed..
Her gecenin sabahında ufku yoklayan mâbed...

Gaflet uykusuna dalmış, açılmaz gözlerimiz;
Secdeyi beğenmez başlar, bükülmez dizlerimiz!
Seni bize unutturdu, dünyalık dertlerimiz
Kederini yüreğinde sarıp, saklayan mâbed...
Manevî yayını germiş, küfrü oklayan mâbed...

Biliyoruz zalimlerin yüreği taştan katı,
Neden mü'mînler sürmüyor zulüme karşı atı ,
Korkuyorum, bir âhhh etse yıkılır doğu, batı
İnsanlığa her taşından şevkat çağlayan mâbed..
Yarasına hüsrân döküp, umut bağlayan mâbed....

Zindânlara kapatılmış mazlûm müslümânların..
Vatanında garîp kalmış Filistinli canların..
Can paresini toprağa koymuş tüm anaların ..
Feryâdına eşlik edip herdem inleyen mâbed..
Ayak sesi var mı diye? Arz'ı dinleyen mâbed...

Minik bedenler üstünde devleşir nûrlu başlar
Filistin semâlarında kanatsız uçar kuşlar..
Bir belde ki karıncalar, fil sürüsünü taşlar
Cesâretini âlem-i İslâm'dan alan mâbed...
Koskoca dünyâda garîp kimsesiz kalan mâbed...

Bâtılı dümdüz etmeye yeter İslâmın tozu..
Zulmü sessizce izliyor mü'mînler kuzu kuzu..
Ne kadar söylesem dinmez yüreğimdeki sızı ..
Boyun büküp ağladıkça arz-ı sallayan mâbed..

Şikâyet dilekçesini arş'a yollayan mâbed....

Muhammed'in kokusu var sende mir'acdan beri..
Filistin'in kalbi sensin, Kudüs'ün kutsal yeri..
Sen Küffârın karşısında duran islâm neferi..
Minareleri tevhid'in sancağı olan mâbed..
Umut çiçekleri bir bir dökülüp solan mâbed...

Selahaddin'ler başlattı bir muştı seferini
Duyuyor musun?
Geliyor, dinle bak seslerini,
Temizleyecek zâlimin bu topraktan kirini..
Arş-ı âlâ da kurulup, Kudüs'e inen mâbed..
Efkar-ın kara dumanı üstüne sinen mâbed...

Umudun uyanık kalsın, sakın ola uyutma!
Ben ölsemde benim neslim gelecektir unutma...
Bu kaderinde yazılı, sen ufkunu karartma;
İsrâil denen belânın sonu sen olacaksın...
Ezelden ebede kadar pür-i pâk kalacaksın....

Rûhumda firkat acın.
Sînemde hicrân âteşin;
Selâm sana Kudüs-ü Şerîf,

Selâm sana Mescîdü'l Aksâ...
Hz. Ömer'in adâleti,
Selâhaddin Eyyûbî'nin vicdânı,
Atabey Nûreddin Zengî'nin vaâ'di,
Fâtih'in emânı, Yavûz'un fermânı,
Osmanlı'nın şefkati, Kanûnî'nin rüyâsı, Abdülhâmid'in da'vâsı,
Etrâfı mübârek kılınan gözümüzün nûru mâbed..
Taşların dile geleceği o zamanda sana kavuşmak, arzû ve temennisiyle Vesselâm.!

Nûriye Akyol

Görsel alıntıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1507824/mescid-i-aks-ya-mektup.html>

CENDERE (GAZZE)

Sen orada cenderenin ağzında
Ben burada nasıl güleyim gardaş.
Mesafeler, dağlar var aramızda
Bırakmıyorlar ki geleyim gardaş.

Bağrı yanık, gülü siyah Gazze'nin
Halk'ı asker, taşı silah Gazze'nin
Duman çökmüş üstüne gökkubbenin
Ben nasıl huzurlu olayım gardaş.

Gaza orduları Kudüs yolunda
Duâ orduları onun ardında
Kalplerimiz eabil kanadında
İzin vermezler ki salayım gardaş.

Mescid-i Aksa'yı da Kâbe gibi
Ebrehe'den korur elbet sahibi
Ben olayım bu zaferin şahidi
Şükür namazları kılayım gardaş.

Müslümanlar acı çeker her yerde
Ben, üç kuruş menfaatin derdinde
Bulun bana insan olan ben nerde?
Deyip saçlarımı yalayım gardaş.

Filistin'in o şehit öksüzleri
Ak kefen içinde güler yüzleri
Gönül isterdi ki o sâbi'leri
Nurdan kundaklara sarayım gardaş.

Kanayan yararı saramıyorsam
Kederine ortak olamıyorsam
Zalime; Dur artık! diyemiyorsam
Geleyim, seninle öleyim gardaş....

Nuriye Akyol

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1507991/cendere-gazze.html>